al ärratappetud olla. Se kõme laggus laiali; kõik linna rahwas ennamiste kulis sedda teine teise suust; kõik tahtsid nüüd isse sedda ömmetusest peastetud poisikest ja temma heateggiat, Kristowi, omma silmaga nähha ja neude suust isse poisikese luggu kuulda. Ja kõik, mis nad poisikese ehk ka temma kaswataja issa suust kuulsid, ligutas nönda iggamehhe süddant, et sest jälle piddid räkima. Nönda trükkiti wimaks sedda ka näddala ehk päwa lehtede sisse, mis läbbi Jussuwi luggu siis ka teistes linnades ja ümberkaudo Tuloni makondades teada sai. Mitte kaugel Tulonist ellas üks wanna auwäärt mees nimmelt Josep Tupon, kes enne koolmeister olnud, ja kedda kõik, kes tedda tundsid, temma wagga ello ning moistuse pärrast wägga austasid ja armastasid. Sesamma Tupon, et ta linna rahhutumast ellust tüddind olli, ellas pärrast omma proua ja poia surma waikist ello ühhes weikeses karjamõisas, mis pärrimise öigust möda temmale olli ossaks sanud. Se mees, sedda teadsid kõik temma lähhemad sõbrad, olli mõnda suurt ello ränkust kannud. Temma poeg, temma ainus laps, polnud üksi kapärria ühhes sures rikkas kaubakojas, waid temmale olli ka peale sedda arruldane tarkuse tundmine, isseärranis arwata ja maad mõeta

kingitud, mis ta Parisis olli öppinud ja mis temma enese ja ta issale eddespiddi olleks wõimud sureks kassuks olla, kui ta agga olleks omma issamale jänud. Agga issegi ommas ömmelikus abbiellus omma trui, hea abbikasaga tundis ta allati enese sees üht rahhotumat taggakihhutamist ja himmo, enese önne mujalt otsida, otsego mõnned allati wäljarändamisest önne otawad sama. Kui ta ühhe tekonna peal kulis, et Prantsuse Konsuli ammet Tunises Aafrika-maal sada olli, pakkus ta ennast Parisis seks ammetiks ja sai omma hea sõbrade sowimise läbbi sedda ommale ilma sure waewata. Temma issa kartus selle tenistuse wasto, ja maenitsemine kirja läbbi, tullid hilja ta kätte ja ollid kassuta. Temma proua läks omma poolteist aastase, terrase pojokesega kasa ue kohha peale. Kõik teadused, mis wanna Tupon omma lastest sai, ollid esimese poleaasta sees wägga head; ommeti kirjotas jubba siis ta poeg, et temmal nõu olli, üht nisamma auwäärt, kui ka palga polest kassuliko sowimist wastowõtta, mis läbbi temmal asja olleks, emale selle ma sisse tungida ja ta teadmata kohte ja luggu tundma õppida nisammoti ka enese endist tarkust prukida ja weel mõnda sure õppida. Tuni ja Alsiri kubernerid olla nõu piddanud, üht